

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 412/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Františkom Komkom, advokátom, Hlavná 27, Prešov, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 57Ek/2468/2022 z 19. júna 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením okresného súdu. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Okrem toho sťažovateľ navrhuje pozastaviť účinnosť napadnutého uznesenia a žiada o prednostné posúdenie jeho ústavnej sťažnosti z dôvodu jej naliehavosti.

2. Na okresnom súde je pod sp. zn. 57Ek/2468/2022 vedené exekučné konanie o vymoženie 7 152 318,11 USD s príslušenstvom. Účastníkmi tohto konania sú v postavení oprávneného [REDAKOVANÉ] (ďalej len „oprávnený“) a v postavení povinných sťažovateľ (ďalej aj „povinný 1“) a [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „povinný 2“ alebo spoločne „povinní“).

3. Exekučným titulom je cudzie rozhodnutie, konkrétne rozsudok Vrchného súdu štátu New Jersey, Divízie pre majetkové veci, okres Bergen sp. zn. C-393-07 z 23. februára 2018 (ďalej aj „exekučný titul“ alebo „cudzie rozhodnutie“).

4. Po podaní návrhu (7. septembra 2022) oprávneného na vykonanie exekúcie okresný súd podľa § 54 Exekučného poriadku 3. októbra 2022 vyzval povinných, aby v lehote 15 dní od doručenia

výzvy uviedli dôvody, ktoré bránia uznaniu alebo vykonaniu exekučného titulu. Na uvedenú výzvu reagoval sťažovateľ podaním z 18. októbra 2022 tak, že odmietol uznanie cudzieho rozhodnutia, pretože podľa jeho názoru exekučný titul nespĺňa materiálne a formálne podmienky vykonateľnosti (najmä presná identifikácia povinných a oprávneného, duplicitné vedenie exekučného konania na Slovensku a v USA, rozpor s verejným poriadkom).

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 57Ek/2468/2022 z 3. januára 2023 čiastočne zamietol návrh oprávneného v časti trov exekúcie a následne uznesením sp. zn. 57Ek/2468/2022 z 11. januára 2023 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému 2 doručené 13. januára 2023 a sťažovateľovi 26. januára 2023.

6. Povinní podali 8. februára 2023 spoločný návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorom uviedli, že okresný súd vôbec nereflektoval ich námietky voči uznaniu cudzieho rozhodnutia a vydal poverenie na vykonanie exekúcie a tiež, že povinnému 2 nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Odvolávajú sa na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), je jednou zo stránok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu presná individualizácia účastníkov konania v zmysle § 133 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Exekučný titul však tieto náležitosti nespĺňa a je neprípustné, aby tieto údaje boli kýmkoľvek dopĺňané až v rámci vykonávacieho konania. Sťažovateľ tiež namietal, že exekúcia je vedená duplicitne, pretože aj v USA dlhodobo prebieha exekučné konanie na podklade rovnakého exekučného titulu a okrem toho exekučný titul nadobudol vykonateľnosť 19. augusta 2016, pričom návrh na vykonanie exekúcie oprávnený podal až 7. septembra 2022, čo je neprípustné [§ 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku].

7. Okresný súd prostredníctvom uznesenia vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 57Ek/2468/2022 z 27. júla 2023 návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uznesenia sa najprv venoval otázke včasnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie (9. február 2023) a uzavrel, že povinný 2 návrh podal oneskorene, pretože upovedomenie mu bolo účinne doručené 13. januára 2023 (zásielku prevzala splnomocnená osoba). Keďže však išlo o spoločný návrh oboch povinných a povinný 1 (sťažovateľ) bol s podaním v zákonom vyžadovanej lehote, námietky uplatnené v návrhu na zastavenie exekúcie okresný súd preskúmal.

8. Vyšší súdny úradník konštatoval, že povinný 1 ako dôvody zastavenia exekúcie uviedol tie isté dôvody, ktoré považoval za prekážku pre uznanie cudzieho rozhodnutia. V súvislosti s námietkou individualizácie účastníkov vyšší súdny úradník uviedol, že označovanie účastníkov a všeobecne materiálne vykonateľnosť cudzieho rozhodnutia sa síce pri uznaní a výkone rozhodnutia posudzuje, ale len nepriamo, a to zodpovedaním otázky, či dané cudzie rozhodnutie (exekučný titul) je vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané. Cudzie rozhodnutie teda nemusí spĺňať materiálne a ani formálnu vykonateľnosť, tak ako je definovaná v slovenskom právnom poriadku, ale musí spĺňať požiadavky kladené právnym poriadku, štátu, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Pokiaľ povinný 1 namietal, že okresný súd sa vôbec nevysporiadal s jeho argumentmi v otázke uznania exekučného titulu, vyšší súdny úradník poukázal na to, že podľa § 53 Exekučného poriadku ak súd nezistí dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, vydá poverenie na jej vykonanie. V danom prípade je uznaním cudzieho rozhodnutia vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej vyšší súdny úradník zdôraznil, že obaja povinní mali možnosť vyjadriť sa k uznaniu cudzieho rozhodnutia ako exekučného titulu a povinný 1 túto možnosť aj využil, preto po začatí exekúcie

už nie je dôvod zaoberať sa argumentmi, ktoré by mohli brániť uznaniu cudzieho rozhodnutia ako exekučného titulu.

9. Ako dôvod zastavenia exekúcie (mimo dôvodov brániacich uznaniu) uviedol povinný I duplicitné vedenie exekučného konania. V tejto súvislosti vyšší súdny úradník uviedol, že oprávnený má právo požadovať plnenie priznané exekučným titulom v každom štáte, v ktorom majú povinní majetok, a to aj paralelne v tom istom čase. Vedenie exekúcie na základe totožného exekučného titulu v inom štáte ako v Slovenskej republike nezakladá prekážku vedenia exekúcie v Slovenskej republike. Oprávnený však má nárok na plnenie len do výšky priznanej exekučným titulom. Napokon uzavrel, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne a na účely exekučného konania povinným I prezentované úvahy vyhodnotil ako irelevantné.

10. Proti uzneseniu z 27. júla 2023 podali povinní sťažnosť, o ktorej rozhodol sudca okresného súdu napadnutým uznesením tak, že ju zamietol. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia zopakoval, že exekučným titulom je cudzie rozhodnutie, ktoré sa stalo vykonateľným až 5. júla 2022 a podmienky jeho uznania sú v konkrétnom prípade dané dispozíciou právnej normy § 54 Exekučného poriadku. Sudca okresného súdu zároveň uviedol, že sa stotožňuje so závermi vyššieho súdneho úradníka vyjadrenými v uznesení z 27. júla 2023 týkajúcimi sa uplatnenia námietok brániacich uznaniu a ich posúdeniu podľa Exekučného poriadku.

11. Pokiaľ ide o dôvody na zastavenie exekúcie, povinní v sťažnosti proti uzneseniu z 27. júla 2023 zotrvali na (i) nedostatku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu pre nedostatok individualizácie, (ii) nedoručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému 2, (iii) namietali nesprávny postup súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke povinného 2, (iv) neprípustnosti vymáhania úrokov z omeškania z úrokov z omeškania a namietali aj (v) nedoručenie vyjadrenia oprávneného k ich návrhu na zastavenie exekúcie na účely podania repliky.

12. Vo vzťahu k nosnej námietke o materiálnej (ne)vykonateľnosti exekučného titulu okresný súd uviedol, že prípadná aplikácia prezentovanými teoretickými východiskami a známou judikatúrou sú značne obmedzené skutočnosťou, že v tomto konkrétnom prípade ide o cudzie rozhodnutie. Je teda samozrejmé, že cudzí justičný orgán sa bude riadiť procesnými pravidlami, ktoré platia na tom území, kde sídli. V prípade, že tieto procesné pravidlá neukladajú justičnému orgánu v rozhodnutí uviesť napr. dátum narodenia či adresu bydliska, neznamená to, že rozhodnutie je materiálne nevykonateľné. Pri skúmaní materiálnej vykonateľnosti vychádza súd predovšetkým z výroku, ale za určitých okolností môže zobrať do úvahy obsah celého rozhodnutia vrátane jeho odôvodnenia. Okresný súd v tejto časti uzavrel, že nemá žiadne pochybnosti, kto je v danom prípade nositeľom oprávnenia, povinnosti a o aký nárok ide.

13. K námietke o nedoručení zásielok povinnému 2 do vlastných rúk okresný súd potvrdil správnosť záveru vyššieho súdneho úradníka o účinnom doručení. Okresný súd konštatoval, že adresát zásielok udelením splnomocnenia na seba preberá zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky splnomocnencom. Zásielka obsahujúca výzvu podľa § 54 Exekučného poriadku bola splnomocnenou osobou povinného 2 prevzatá 6. októbra 2022 a upovedomenie o začatí exekúcie bolo rovnakým spôsobom prevzaté 13. januára 2023. Lehota 15 dní na podanie návrhu na zastavenie exekúcie tak povinnému 2 uplynula 28. januára 2023 (sobota), resp. 30. januára 2023. Keďže povinný 2 podal návrh na zastavenie exekúcie 8. februára 2023, súdnu

exekútorovi doručený 9. februára 2023, nebol podaný v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na to, že povinný 1 podal návrh vo vyžadovanej lehote spolu s povinným 2, boli aj námietky povinného 2 preskúmané.

14. V súvislosti s namietaným nesprávnym postupom súdneho exekútora voči povinnému 2 okresný súd zdôraznil, že predmetom rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je „spor“ o jej dôvodnosti, a teda nesprávny postup súdneho exekútora nie je dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

15. V časti námietok o neprípustnosti vymáhania úrokov z omeškania z úrokov z omeškania okresný súd odkázal na aplikáciu koncentračnej zásady, pretože túto argumentáciu povinní uplatnili prvýkrát až v sťažnosti proti uzneseniu z 27. júla 2023.

16. Pokiaľ povinní namietali, že nemohli podať repliku k vyjadreniu oprávneného, ktorým reagoval na ich návrh na zastavenie exekúcie, okresný súd zdôraznil, že aj princíp kontradiktórnosti má svoje limity a v exekučnom nesporovom konaní je značne oslabený.

17. V závere okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že uznesenie z 27. júla 2023 považuje za dostatočne odôvodnené, založené na riadne zistenom skutkovom stave.

18. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenie za nezákonné, zjavne neodôvodnené, absurdné, svojvoľné a arbitrárne. V ústavnej sťažnosti napriek rozsiahlosti a rôznorodosti argumentov prednesených v priebehu exekučného konania sa sťažovateľ zameriava výhradne na otázku individualizácie účastníkov vo vzťahu k vykonateľnosti exekučného titulu. Nesprávnosť záverov napadnutého uznesenia vníma vo svetle ním prezentovaného pohľadu na skutkový stav.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

19. Predmetom ústavnej sťažnosti je námietka o porušení práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. dohovoru) sťažovateľa napadnutým uznesením okresného súdu. Napadnutým uznesením bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorý rozhodol o zamietnutí návrhu sťažovateľa ako povinného na zastavenie exekúcie.

20. Ústavný súd hodnotí, že argumentácia v ústavnej sťažnosti v značnej miere predstavuje vyjadrenie nespokojnosti s výsledkom posúdenia sťažovateľovho návrhu. Sťažovateľ považuje za správny ním prezentovaný skutkový stav a právne názory okresného súdu vyhodnocuje ako nesprávne bez bližšieho odôvodnenia. Jediná argumentácia súvisí s námietkou o nevykonateľnosti cudzieho rozhodnutia ako exekučného titulu, pretože neobsahuje presnú individualizáciu účastníkov exekučného konania podľa § 133 Civilného sporového poriadku, konkrétne neobsahuje adresu bydliska, dátum narodenia ani rodné číslo.

21. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcej povinnosti na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Práve tieto náležitosti robia exekučný titul vykonateľným. Iba rozhodnutie, ktoré tieto náležitosti nemá, nie je rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom na výkon exekúcie. V danom prípade treba považovať za preukázané, že zo znenia exekučného titulu je dostatočne zrejmé čo, od koho a v prospech koho má byť exekúciou vynútené,

aké právo priznáva, resp. akú vynucovanú povinnosť ukladá. Možno konštatovať, že výrok exekučného titulu je záväzný najmä pre strany sporu, pretože ich súkromnoprávny spor bol súdom prejednaný a rozhodnutý, a preto predovšetkým pre nich má byť výrok rozhodnutia jasný, určitý a presný.

22. Z pohľadu ústavného súdu sa javí ako podstatné, že námietka materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu je primárne námietkou smerujúcou proti základnému konaniu v USA. Ved' práve rozsudkom vydaným justičným orgánom v New Jersey bola proti povinným vrátane sťažovateľa sformulovaná povinnosť platby (v podobe odkupu obchodného podielu), ktorá je v časti vymáhaná v USA a v časti na Slovensku. Nemenej významným faktom pre posúdenie veci je aj skutočnosť, že cudzie rozhodnutie bolo označené ako vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané (bod 76 napadnutého uznesenia), čo sťažovateľ ani nepopieral. Z obsahu napadnutého uznesenia celkom jasne vyplýva, že to bol jednoznačne sťažovateľ, ktorý sa proti cudziemu rozhodnutiu bránil dostupnými právnymi prostriedkami. Naopak, zo žiadnej jeho časti ani z ústavnej sťažnosti však nevyplýva, že by sťažovateľ relevantne tvrdil, tým menej preukazoval, či spochybňoval, že je to práve jeho osoba, ktorej sa exekučným titulom uložená povinnosť netýka.

23. Podľa názoru ústavného súdu uznesenie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka okresného súdu z 27. júla 2023 o zamietnutí jeho žiadosti o zastavenie exekúcie z dôvodu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, je dostatočne jasne a presvedčivo odôvodnené. Žiadne známky arbitrárnosti či zjavnej neodôvodnenosti nevykazuje. Samotná skutočnosť, že sťažovateľ má na vec odlišný názor, bez ďalšieho porušenie jeho označených práv nezakladá.

24. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti v odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu nezistil nič, čo by ho robilo ústavne neakceptovateľným, a teda vyžadujúcim korekciu zo strany ústavného súdu. Preto ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

25. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej uvedenými (odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2024

Robert Šorl
predseda senátu